

KAASFANATEN

KOUDE KOPVOORNS

Tekst: Leon Haenen – Foto's: Math Jehae & Leon Haenen

Bij heel veel specimenvissers heeft de kopvoorn een speciaal plekje verworven. Niet gek natuurlijk. Dat komt vooral vanwege de prachtige uitstraling van deze omnivoor en natuurlijk vanwege het feit dat deze sluwe vis niet altijd even makkelijk te vangen is. Daar ligt de uitdaging. Mijn najaar- en winterse kopvoornvisserij is een van de meest simpele visserijen die je maar kunt bedenken. Maar tevens luistert deze visserij mijns inziens heel nauw. Zeker als deze zich gaat afspelen in helder winterwater.

In dit artikel geef ik mijn visie op de wintervisserij op kopvoorn; aassoorten, montages en technieken. Afgelopen twee jaar heb ik uitermate veel en vaak getest met een voor de kopvoornvisserij andere, nieuwe aanpak die ik regelrecht vanuit de roofvisserij heb 'gestolen'. Ik ken verder niemand die met de dropshot techniek op kopvoorn vist. Huh...? Ja, met een dropshot techniek!

Ik heb in de loop der jaren een specialisme ontwikkeld richting deze vis. Ik heb er een speciale uitrusting voor op de plank liggen die regelmatig gefinetuned en verder verbeterd wordt. Met mijn kopvoornvisserij heb ik goede resultaten geboekt. Enorme resultaten! Maar aan de andere kant ook enorme teleurstellingen voor de kiezen gekregen, zoals visloze dagen die me vaak frustrerden. Die frustratie kwam vaak voort uit het feit dat het leek alsof alle omstandigheden top waren. Op 'de tekentafel' wel verstaan, want in de praktijk ging ik vaak met nul vissen op de teller naar huis. Ik herinner een dag met maar liefst een stuk of 15 aanbeten waarvan er niet een bleef hangen... en anderzijds waren er dagen van 10 stuks op een ochtend.

Er zijn dagen dat die duivelse kopvoorns alle schroom verliezen en dat resulteert vaak in niet te missen aanbeten. Vraag me niet hoe dat werkt, maar het is wel zoals het is. Tijdens goede, maar ook tijdens slechte dagen, kijk ik altijd naar luchtdruk, maanstand, windrichting en (water) temperatuur, maar daar lijkt niet echt een peil op te trekken.

INSTANT VISSERIJ

De visserij op kopvoorn is er een van meters maken. Het is zinloos om een hele dag op één plek op kopvoorn te vissen. Het kan wel, maar het levert vaak niet het optimale resultaat. Kopvoornvissen werkt het beste als je voor jezelf een stuk of vijf stekken op een dag uitzoekt en die wellicht twee maal bezoekt. Voor mij werkt dat top. Heel vaak komen de aanbeten heel snel nadat je gestart bent met vissen. Ik geef een stek maximaal een uur, tenzij er regelmatig aanbeten komen. Er bestaan stekken waar je meerdere exemplaren kunt vangen, maar de meeste stekken leveren per keer een of twee kopvoorns op, tijdens een topdag welteverstaan... Juist vanwege het feit dat ik een keer of tien op een dag verkas (vijf stekken tweemaal) heb ik vaak een

Winterse kopvoornvisserij – uitdagend!

Alle omstandigheden lijken top...

Heel vaak komen de aanbeten heel snel.

Opperste concentratie aan een diepe buitenbocht van de rivier.

authentieke, zogenaamde 'rovingset' bij me. Een rugzakje met een heel licht stoeltje, een bankstick, hengel en een schepnet. Ik neem enkel mee wat ik echt nodig heb. In de rugzak zit een doos onderlijnen in verschillende uitvoeringen, wat loodjes, een paar korven en wat klein materiaal.

AANPAK

Er bestaan twee zeer doeltreffende montages voor de wintervisserij op

kopvoorn. Nou, feitelijk drie, maar de dobbervisserij laten we in dit artikel even voor wat het is. Mijn eerste techniek gaat uit van een running rig (schuivende montage) met een voerkorf. Tegenwoordig monteer ik ook heel vaak een Korum Bait Gripper Lead waar ik het voer (of deeg) in/omheen kneed. Als aas heb ik altijd witbrood, kaasdeeg en luncheon meat bij me. Verder niets. Mijn onderlijnen zijn aangepast op de aas-

soort waarmee ik vis. Ik wissel dus nog wel eens van onderlijn, maar ook dat is met een running rig montage een fluitje van een cent. Mijn onderlijnen zijn gemaakt van fluorocarbon, variërend van 22/00 tot 28/00. Dunner of dikker ga ik nooit. Ik maak ze ongeveer een meter lang. Mocht het nodig zijn, dan kan ik ze altijd nog iets inkorten aan het water. Zeker als er veel en harde aanbeten komen, dan maak ik altijd mijn onderlijnen

Mijn bodemmontage met gripper lood en bait screw.

Met dropshot montage en deeg op kopvoorn: super!

korter. Als de visserij taaier blijkt te zijn, dan zou ik wel eens langer dan een meter kunnen gaan vissen. Enfin, wat dat betreft niks nieuws onder de zon. Mijn haken zijn te allen tijde redelijk grote haken. De favoriet is een haak nummer 6. De Korum Grappler en de Allrounder zijn top voor de kopvoornvisserij.

DROPSHOT OP KOPVOORN?

Bij het vissen met de dropshot methode op kopvoorn zorg ik dat het aas, meestal kaasdeeg, op ongeveer

een halve meter van de rivierbodem wordt gepresenteerd aan onze fijnproevers. Het is alom bekend dat kopvoorn zijn aas meestal niet vanaf de rivierbodem plukt, maar vooral te vinden is op half water of zelfs in de bovenste waterlagen. En dat is nou net wat je met deze techniek bereikt. Mijn dropshot techniek voor de kopvoornvisserij ziet er uit zoals je een dropshot montage gewend bent vanuit de roofvisserij. Ik vis met een typische dropshothaak (Gamakatsu Worm 39 in maat 1 of 2). Het drop-

shotloodje wordt zo licht mogelijk gekozen, maar zo zwaar als het moet. Het is de bedoeling dat na het inwerpen het lood zich heel langzaam of niet verplaatst in de stroming. Het is niet te geloven hoe licht je hiermee kunt vissen. Zelden gebruik ik zwaarder dan 10 gram lood. De hengel die ik hiervoor meestal gebruik is een lichte feederhengel met een 2 oz tip. Als ik ook barbeel verwacht, dan gebruik ik de Korum Barbel Quiver. Ik heb afgelopen jaar al meerdere barbelen mogen vangen met deze

Typische 'koude' kopvoorn spot: diepe stek in de buitenbocht.

Hengel schuin omhoog... en niets doen!

Ziet er misschien wat vreemd uit zo'n homp deeg op een dropshotmontage.

Een licht loodje volstaat meestal.

Fijnproever...

Gevangen met een dropshot montage.

KAASDEEG VOOR KOPVOORN

Benodigheden:

- heel witbrood gesneden
- 50 tot 75 gram pop-up mix
- 250 gram Danish Blue kaas
- 200 gram cheddar kaas
- water (eventueel)
- Sonubaits Cheesy Garlic flavour

Stap 1: Verwijder alle korsten van een goedkoop fabrieksbrood.

Stap 2: Stop het brood in de blender en maal het tot een luchtig geheel van broodkruim en meng vervolgens de Danish Blue kaas met de cheddar kaas er doorheen. Meng dit dusdanig door elkaar dat er vrijwel geen brokken meer zichtbaar zijn.

Stap 3: Voeg vervolgens 50 tot 75 gram pop-up mix toe, in dit geval Mainline Polaris.

Stap 4: Voeg tot slot een goeie scheut flavour bij. Mijn favoriet is de Cheesy Garlic flavour, maar dat mag natuurlijk ook een andere flavour zijn.

Stap 5: Kneed het geheel tot een heel homogeen deeg...

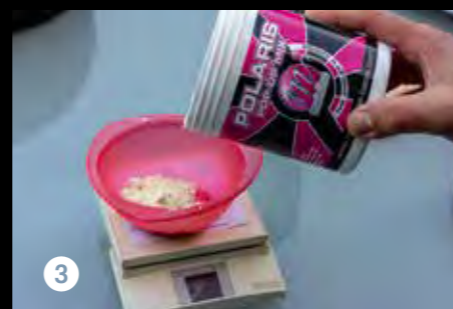
Stap 6: ...wat je ingeseald in folie prima kunt invriezen.

1

2

3

4

5

6

TIP: Test eventueel het deeg door een stukje in een bakje water te stoppen. Het is de bedoeling dat het langzaam naar de bodem zinkt. Mocht het niet langzaam genoeg zinken, dan nog een beetje pop-up mix toevoegen.

dropshotmethode! Blijkbaar krijgen die barbelen het ook voor elkaar om het aas te vinden als het boven de rivierbodem wordt aangeboden. Ik zoek stekken uit waar het minimaal rond de anderhalve meter diep is. Liefst nog dieper. Vaak zijn dat de buitenbochten in de rivier of een uitgesleten strook vlak langs de kant. Ik werp in en houd contact met het lood terwijl dit richting de bodem zakt. Zodra het lood de bodem bereikt, dan zie je dat als een heel klein tikje op de hengeltop. Als je goed bij de les bent, dan kun je dat zelfs voelen. Je zorgt dat je lijn strak staat en dat je goed contact maakt met je dropshotloodje. En verder? Verder doe je helemaal niets. Je houdt de hengel strak omhoog in je hand en na een minuut verplaats je het loodje een metertje. Meer doe je niet. Contact maken en vasthouden. Door de dunne feedertip in combinatie met het hele lichte loodje voelt de kopvoorn nauwelijks weerstand. De fluorocarbon lijn ziet de vis niet en daardoor uit zich de aanbeet heel

vaak als een reeks lekkere felle tikken op de hengeltop. Misslaan is dan vrijwel onmogelijk. Soms krijg je die felle tikken niet en zal je het moeten doen met een paar hele laffe tikjes. Het lijkt dan wel of de kopvoorn het aas enkel tussen hun lippen nemen. Heel vaak kun je hier niet op aanslaan of je slaat mis. Ik varieer in aasgrootte, haakgrootte en het gewicht van het dropshotlood. Als ze los zijn, dan vis ik stevast met een zwaarder lood en worden de haken groter. Hoe moeilijk het wordt, des te subtieler ga ik te werk.

LUNCHEON MEAT & WITBROOD

Als alternatief voor het kaasdeeg gebruik ik ook graag witbrood en luncheon meat. Mijn favoriet zijn de geflavourde blikken van het merk Mainline. Het vlees is erg stevig en blijft goed op de haak zitten. Het is verkrijgbaar in verschillende smaken zoals Green Halibut en Spicy Meat. Mocht je geen heel blikje op een dag gebruiken, dan laat het vlees zich zeer

goed invriezen voor een volgende keer. Ook gebruik ik vaak 'Spam', omdat dit merk blikvlees erg goed direct op de haak te vissen is en dat is ideaal voor de dropshot methode. Ik maak daarvan kleine blokjes en vries deze minimaal 48 uur in, voorzien van de Sonubaits Luncheon Meat flavour. Een betere combinatie ken ik persoonlijk niet. Als ik met een loodje of korf vis, dan gebruik ik graag een Korum screw om eenvoudigweg het blokje vlees erop te schroeven. Het witbrood waarmee ik aan de haak vis bereid ik als volgt voor: ik ontdoe een stuk of zes sneden vers witbrood van de korsten en leg deze ongeveer tien seconden in de magnetron. Daarna 'plet' ik de sneetjes met de deegroller en verpak ze dan zo strak mogelijk in vershoudfolie. Het brood wordt hierdoor plakkerig en dat leent zich uitermate voor montage. Als vul-ling voor de voerkorf of het grippeer lead gebruik ik graag oud witbrood. Ik koop een goedkoop gesneden witbrood (bij voorkeur oud) en dat ontdoe ik van alle korsten. Mocht het

Luncheon meat: een topaas voor kopvoorn!

Geflavourd en al: wel zo handig!

Luchtig witbroodkruim, perfect als voer...

... voor in een voerkorf.

Voor extra attractie een smeer Cheesy Garlic Lava.

brood te vers zijn, dan laat ik het een dag uit de verpakking drogen. Vervolgens maak ik er kleinere stukken van en die stop ik in de blender. Even de blender laten gieren en klaar is kees. Het resultaat is een heel luchtig witbroodkruim dat ik iets bevochtig aan het water alvorens ik het in de voerkorf of gripper lead prop. Als ik het brood thuis bevochtig, dan doe ik dat graag met een plantensproeier waarin ik een flavour op waterbasis toevoeg. In het water ontsnappen de aangedrukte broodkruimels en die zorgen ervoor dat er constant iets te vinden is in de buurt van het aas. De stroming zelf zorgt weer voor de verspreiding van de kruimels. De aanwezige kopvoorns houden er heel erg van.

MEMORABELE VISDAG

De mooiste visdag waarbij ik mijn dropshot techniek in de praktijk

heb kunnen brengen, was afgelopen winter, samen met Sijmen Majoor. We bezochten toen meerdere stekken in de Ardennen die geschikt waren voor 'mijn' techniek. Sijmen viste met de traditionele bodemmontages, terwijl ik vlak naast hem stond met de dropshot montage in combinatie met een quivertip hengel. We visten beiden uit het handje. Zowel Sijmen als ik legden de focus op de vangst van kopvoorn, alleen de toegepaste techniek was anders. Sijmen wist al snel een aantal barbelen op het kaasdeeg te vangen, vissend met een met broodkruim gevulde voerkorf. Ik moest langer op een eerste aanbeet wachten. Het eerste uur werd ik getrakteerd op van die typische, laffe, kleine kopvoornstikjes waar je niet op kunt reageren. Maar toen die eerste goede aanbeet kwam, waren we beiden in

een soort van euforische stemming omdat het een kopvoorn was van ruim een halve meter. Niet veel later wist ik er nog een te vangen die zelfs 58 cm lang was, terwijl Sijmen met zijn bodemmontage uitblonk in het vangen van barbeel. Het was opvallend om enerzijds te zien dat je met de dropshotmontage selectiever vist als je je zinnen hebt gezet op kopvoorn. Anderzijds was dit een zeer opvallende dag omdat ik het tot tweemaal meemaakte dat ik een barbeel op 40 cm boven de bodem ving met dezelfde dropshotmontage. Op zich was dat ook wel een openbaring voor ons allebei. Op de tweede stek zijn we wederom op dezelfde manier gestart als op de eerste stek. Een stief halfuurtje later wist ik mijn derde kopvoorn van de dag te vangen, op de dropshot met kaasdeeg. Mijn dag kon niet meer stuk. Dit was voor Sijmen het moment om de switch te maken

Ook verrassend genoeg veel barbeel op de dropshot.

naar de dropshotmontage. Helaas wisten we die dag verder geen kopvoorns meer te vangen. Maar één ding heeft deze dag duidelijk

gemaakt. De dropshotmontage met kaasdeeg of luncheon meat vist een stuk selectiever als je je pijlen richt op kopvoorn. ■

Sijmen ving barbeel, ik vooral kopvoorn!

Mijn dag kon niet meer stuk!